

Referat: Sfarsitul domniei lui Publius Cornelius Scipio Africanus

In 189 i.e.n., la Magnesia ad Sipylum. (spre deosebire de Magnesia ad Meandrum), in Lydia, in fruntea unei armate de 30 000 de oameni, Scipio obtinu o victorie stralucita asupra unor forte covarsitoare ca numar: 70 000 de osteni. Infrangerea lui Antiochos al III-lea, definitiva, conditiile de pace extrem de favorabile obtinute prin pacea de la Apameea (in Frigia), din anul urmator, prin care Seleucidul ceda posesiunile asiatice pana la muntii Taur, preda flota, platea o despagubire exorbitanta, de 15 000 talanti (in greutate, circa 400 de tone), ii adusera lui L.C. Scipio cognomenul de Asiaticus si facura din Roma arbitrul lumii elenistice.

In constiinta romanilor, autorul marii victorii ramanea tot invingatorul de la Zama, conferindu-i acestuia o pozitie unica in istoria Romei. Ceea ce nu putea sa nu trezeasca invidie, nemulumiri. Senatorii, mai ales cei batrani, coalizati de Cato, nu puteau indura senin ascensiunea uluitoare a lui Scipio (avea 35 de ani cand a capatat onoarea deosebita de princeps senatus); iritarea batranilor era accentuata de generozitatea cu care Scipio isi tratase, in al doilea razboi punic, pe iberi, de cavalerismul fata de Hannibal, de orgoliul manifest al lui Scipio, de neglijarea moravurilor romane vechi (prin cultivarea artei si filosofiei eline).

Aceasta opozitie capata forme deschise in 187 i.e.n., cand, la instigarea tribunului Petilius, fu declansat un val de procese contra fratilor Scipio, acuzati de neregulitati financiare in campania asiatica. Citat, Scipio arse registrele, in semn de protest si aminti serviciile aduse Romei, anuland intentia senatorilor opozanti de a obtine o condamnare a froului. La o alta infatisare, Scipio exclama: "Romani! Este o zi ca aceea in care l-am invins pe Hannibal la Zama. Sa alergam pe Capitoliu, sa multumim zeilor!" Acuzatorii sai, parasiti de multimea ce-l urma pe Scipio, ramarera in mijlocul Forumului, fara acuzat si fara public. si totusi, ei obtinura in 184 i.e.n., amendarea excesiva a lui L.C. Scipio Asiaticus (patru milioane de sesterti), care, neputand acoperi suma cu averea sa, urma sa fie inchis. Dar tribunul plebei Tiberius Gracchus a folosit dreptul sau de veto, anuland hotararea. Oricum, campania contra Scipionilor isi urma cursul.

Scarbit si orgolios, Scipio, dupa numirea lui Cato, cel mai inversunat dusman al sau, la cenzura (184 i.e.n.), renunta la aparare si se retrase in Campania, la Liternum, Consncrandu-se vietii spirituale si de familie. Muri curand, tn 183 i.e.n., uitat de cetatea pe care o scapase de pieire si, deci, de uitare. Simbolica istorica fu servita, in cazul lui Scipio, de o coincidenta care-i frapa pe contemporani: in acelasi an muri si rivalul sau genial, Hannibal, retras in Uithynia, ceea ce facu ca destinele lor sa ramana unite, in veac.